

غەنمەتلەرنى قانداق تەقسىم قىلىش ئەھۋالى

﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر!﴾ بىلىڭلاركى، سىلەر ئالغان غەنمەتنىڭ بەشتىن بىرى اللە قا، پەيغەمبەرگە، پەيغەمبەرنىڭ خىش - ئەقىربالىرىغا، يېتىملەرگە، مەسكىنلەرگە، ئىبن سەبىللەرگە خاستۇر. ئەگەر سىلەر اللە قا، ئىككى گۇرۇھ (يەنى مۇسۇلمانلار بىلەن كاپىرلار) ئۇچرىشىپ ھەق بىلەن ناھەق ئايرىلغان كۈندە (يەنى بەدرى ئۇرۇشى بولغان كۈندە) بەندىمىزگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) بىز نازىل قىلغان نەرسىلەر (يەنى ئايەتلەر ۋە پەرىشتىلەر) گە ئىشەنسەڭلار (اللە نىڭ غەنمەت توغرىسىدىكى ھۆكۈمىنىڭ ئەنە شۇ ئىكەنلىكىنى بىلىڭلار). اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر.﴿

سۈرە ئەنفال 41 - ئايەت

سۆزلۈكلەر تەھلىللىرى

غَنِمْتُمْ: (سىلەر ئالغان غەنمەت)، غەنمەت بولسا كاپىرلاردىن ئۇرۇش قىلىش ۋە غەلبە قىلىش يولى بىلەن بېسىم ئارقىلىق ئالغان نەرسىلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئەمما ئۇلاردىن ئۇرۇش ياكى جەڭ قىلماستىن ئالغان نەرسىلەر يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك «فەيئ» دەپ ئاتىلىدۇ.

خُمُسُهُ: (بەشتىن بىرى)، بەشتىن بىرى دېگىنىمىز مەلۇم بىر نەرسىنى بەش بۆلەككە بۆلۈپ ئاندىن ئۇنىڭ بىر بۆلۈكىنى ئېلىشنى كۆرسىتىدۇ. شەرىئەتتە ۋاجىپ بولغان بەشتىن بىرى بولسا غەنمەتلەرنى بەش بۆلۈككە بۆلۈپ، بەشتىن بىر بۆلۈكىنى اللە تىلغا ئالغان كىشىلەرگە ئىشلىتىش، قالغان تۆت بۆلۈكىنى غەنمەت ئالغۇچى مۇجاھىدلار ئارىسىدا بۆلۈپ بېرىشنى كۆرسىتىدۇ.

ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «اللە تائالانىڭ غەنمەتتىن بەشنىڭ بىرىنىڭ ھۆكۈمىنى بايان قىلغاندىن كېيىن قالغان قىسىمغا سۈكۈت قىلىشى ئۇنىڭ غەنمەت ئالغۇچى مۇجاھىدلارنىڭ مۈلكى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.»

وَلَذِي الْقُرْبَىٰ: (پەيغەمبەرنىڭ خىش - ئەقربالرىغا)، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغقانلىرى بولۇپ، توغرا قاراشقا ئاساسەن، ئۇلار ھاشىم جەمەتىنى ۋە مۇتەلىب جەمەتىنى كۆرسىتىدۇ. اللە خالىسا بۇ ھەقتە يەنە توختىلىمىز.

وَالْيَتَامَىٰ: (يېتىملەر)، ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچىدىن ئاتىلىرى ئۆلۈپ كېتىپ، ئۇلاردىن كىچىك قالغان يېتىم بالىلىرىنى كۆرسىتىدۇ. يېتىم بالا بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن يېتىم ھېسابلانمايدۇ.

وَالْمَسْكِينِ: (مىسكىنلەر)، ئۇلار مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى يوقسۇل ۋە ئېھتىياجلىق كىشىلەردۇر.

وَأَبْنِ السَّبِيلِ: (ئىبنى سەبىللەر)، ئۇلار قاتتىق ئېھتىياجلىق بولغانلىقتىن سەپىرىنى داۋام قىلالماي سەپەر ئۈستىدە توختاپ قالغان كىشىلەرنى كۆرسىتىدۇ.

يَوْمَ الْفُرْقَانِ: (ئايرىلغان كۈندە)، ئۇ بەدىر ئۇرۇشى بولغان كۈندۇر. چۈنكى اللە تائالا ئۇ كۈندە ھەق بىلەن باتىلنىڭ، ئىمان بىلەن كۇفرنىڭ ئارىسىنى ئايرىدى. بۇ ئۇرۇش ھىجرەتنىڭ ئىككىنچى يىلى، رامزاننىڭ 17 - كۈنى بولغان بولۇپ، مۇسۇلمانلار بىلەن مۇشرىكلار ئارىسىدا يۈز بەرگەن تۇنجى ئۇرۇش ھېسابلىنىدۇ.

الْجَمْعَانَ: (ئىككى گۇرۇھ)، بۇ سۆز مۇسۇلمانلار گۇرۇھى بىلەن مۇشرىكلار گۇرۇھىنى كۆرسىتىدۇ.

ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەنىسى

اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ئى مۆمىنلەر! ﴿بىلىڭلاركى، سىلەر﴾ ئۇرۇش قىلغۇچى كاپىرلاردىن ﴿ئالغان غەنىمەتنىڭ﴾ ھەممىسى، مەيلى ئۇ ئاز بولسۇن، مەيلى كۆپ بولسۇن، سىلەرنىڭ مۇقىم ھەققىڭلاردۇر. ئۇنىڭ ھۆكۈمى بولسا ﴿بەشتىن بىرى اللە قا، پەيغەمبەرگە، پەيغەمبەرنىڭ خىش - ئەقربالرىغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە، ئىبنى سەبىللەرگە خاستۇر﴾. شۇڭا ئۇنى بەش بۆلەككە بۆلۈڭلار، ئاندىن ئۇنىڭ بەشتىن بىرىنى اللە ئۈچۈن ئايرىڭلار. بەشتىن بىرى بولغان بۇ غەنىمەت دىننىڭ مەنپەئەتى، شەرئەت بەلگىلىمىلىرىنى بەرپا قىلىش، كەبىنى رېمونت قىلىش ۋە ئۇنىڭغا يۇپۇق يېپىش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدۇ. ئاندىن ئۇ بەشتىن بىرى بولغان غەنىمەتتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە ئۇنىڭ ئاياللىرىنىڭ تۇرمۇشىغا يەتكۈدەك بېرىڭلار، ئاندىن يەنە ئۇنىڭ تۇغقانلىرى ئىچىدىكى كەمبەغەللەرگە بېرىڭلار، ئاندىن قالغان مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى يېتىملەر، مىسكىنلەر ۋە ئىبنى سەبىللەردىن ئىبارەت موھتاجلارغا بېرىڭلار.

ئاندىن اللە تائالا بۇنىڭ ئىماننىڭ تەقەززاسى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. ئىماننىڭ تەقەززاسى بويسۇنۇشتىن ئىبارەتتۇر. شۇڭا اللە نىڭ ئەمىر - پەرمانلىرىغا ۋە

ھۆكۈملىرىگە باش ئېگىش، ئۆزئارا ئىختىلاپ چىقارماسلىق لازىم. چۈنكى ئاللا تائالا غەنىمەت تەقسىماتىنى ئۆزى بەلگىلىدى، ھەر ئادەمنىڭ ھەققىنى بەردى، شۇنداقلا پۈتۈن بەندىلەرنىڭ مەنپەئەتكە ئىنتايىن ئەھمىيەت بەردى. شۇنىڭ ئۈچۈن مۆمىنلەر ھەممىدىن ئۈستۈن، ھەممىدىن چوڭ ئاللا نىڭ ھۆكۈمىگە رازى بولۇشى ۋە بويسۇنۇشى كېرەك.

ئايەتنىڭ ئىلگىرىكى ئايەتلەر بىلەن باغلىنىشلىقى

ئاللا تائالا ئىلگىرىكى ئايەتلەردە مۆمىنلەرنى ئازابلىغان، ئىسلام دەۋىتىنىڭ ئالدىنى توسۇۋالغان تاجاۋۇزچى كاپىرلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىشقا بۇيرۇدى، مۆمىنلەرگە ئۇلارغا قارشى ياردەم بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلدى. بۇ ۋەدە كاپىرلاردىن چوقۇم غەنىمەت ئالدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ تۇراتتى. ئاللا تائالا بۇ ئايەتتە بۇ غەنىمەتلەرنى قانداق تەقسىم قىلىش ھۆكۈمىنى بايان قىلدى، غەنىمەت ئالغۇچىلارنىڭ ئارىسىدا تالاش - تارتىش ۋە ئىختىلاپ بولۇپ قالماستىن ئۈچۈن غەنىمەت ئىشلىتىلىدىغان كىشىلەرنى روشەن بايان قىلىپ بەردى. بۇ ئايەت بىلەن ئىلگىرىكى ئايەتلەرنىڭ ئۆزئارا باغلىنىشلىقى دەل مانا مۇشۇدۇر.

تەپسىرنىڭ ئىنچىكە ۋە نازۇك نۇقتىلىرى

1 - ئاللا تائالانىڭ: ﴿ئالغان غەنىمەت﴾ دېگەن سۆزى قانداق نەرسە بولۇشتىن قەتئىينەزەر، مەيلى ئۇ ئاز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن، مەيلى چوڭ بولسۇن ياكى كىچىك بولسۇن، تاكى يىپ - يىڭنە چاغلىق نەرسىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

2 - غەنىمەت تەقسىماتىدا ئاللا تائالانى: ﴿بەشتىن بىرى ئاللا قا﴾ دەپ تىلغا ئېلىش بولسا، بىزگە ئاللا تائالانىڭ كاتتا ئىسمىنى تىلغا ئېلىش بىلەن بەرىكەت تىلەشنى، ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئاللا تائالانىڭ ئىسمى بىلەن باشلاشنى ئۆگىتىش ئۈچۈندۇر. ئۇنىڭدىن ھەرگىزمۇ: «بۇ بەشتىن بىرى بولغان غەنىمەت يەنە ئالتە بۆلەككە بۆلۈنىدۇ، ئۇنىڭ بىرى ئاللا ئۈچۈندۇر» دېگەن مەنە مەقسەت قىلىنمايدۇ. شەك - شۈبھىسىزكى، پۈتۈن دۇنيا ۋە ئاخىرەت ئاللا ئۈچۈندۇر. ئاللا بايدۇر، ھەممىشە مەدھىيىگە لايىقتۇر. ياكى بولمىسا ئۇ ئاللا نىڭ يولىغا ئىشلىتىشنى مەقسەت قىلىدۇ. شۇنداق بولغاندا ئايەت: ئاللا نىڭ يولىغا دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ.

3 - ئاللا تائالانىڭ: ﴿بەندىمىزگە بىز نازىل قىلغان نەرسىلەر﴾ دېگەن سۆزى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرىپىنى ۋە ھۆرمىتىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىسمى تىلغا ئېلىنىدى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋە شەرەپلىك سۈپەتلىرىدىن بىرى ئاللا قا بەندىچىلىك قىلىشتىن ئىبارەتتۇر.

سۈرە ئىسرادىمۇ ئۇنى بۇ كاتتا سۈپەت بىلەن تىلغا ئېلىشنىڭ سىرى دەل مانا مۇشۇدۇر: ﴿اللّٰهُ (بارچە نۇقساندىن) پاك تۇر، ئۇ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) قۇدرىتىمىزنىڭ دەلىللىرىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن، بەندىسىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) بىر كېچىدە مەسجىدى ھەرامدىن ئەتراپىنى بەرىكەتلىك قىلغان مەسجىدى ئەقساغا ئېلىپ كەلدى﴾ . بەندە دېگەن سۆزنى ئاللا تائالاغا قوشۇپ تىلغا ئېلىش ئۇنىڭغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى ۋە ئۇنى ناھايىتى يۇقىرى ھۆرمەتكە سازاۋەر قىلغانلىقىنى ھېس قىلدۇرىدۇ.

ناھايىتى مۇھىم بىر نۇقتا

مۇراغى ئۆزىنىڭ تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ تۇغقانلىرىدىن غەنىمەت ئېلىشقا تېگىشلىك بولغانلارنى ھاشىم جەمەتى بىلەن مۇتەلىب جەمەتىگە خاسلاشتۇردى، ئابدۇشەمس جەمەتى بىلەن نەۋفەل جەمەتىنى غەنىمەت ئالدىغان تۇغقانلىرى ئىچىگە قاتمىدى. چۈنكى قۇرەيشلەر توختام تۈزۈپ ھاشىم جەمەتىنى ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياردەم بەرگەنلىكى ئۈچۈن مەككىدىن ھەيدەپ چىقىرىپ ئەبۇ تالىب جىلغىسىغا پالغان چاغدا ئۇلار بىلەن مۇتەلىب جەمەتىمۇ بىللە شۇ جىلغىغا كىرگەن ئىدى. ئابدۇشەمس جەمەتى بىلەن نەۋفەل جەمەتى كىرمىگەن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاشىم جەمەتى بىلەن مۇتەلىب جەمەتىنىڭ ھۆرمىتىنى ۋە قەدرى - قىممىتىنى قىلىپ غەنىمەت تەقسىماتىنى شۇلارغا خاس قىلدى.»

شەرىئەت ھۆكۈملىرى

بىرىنچى ھۆكۈم

غەنىمەت ۋە فەيئ ئىككىسى بىر نەرسىمۇ؟

بىز يۇقىرىدا غەنىمەت بىلەن فەيئنىڭ ھەر بىرىنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتتۇق. ئۆلىمالار ئۇ ئىككىسى ھەققىدە ئوخشىمىغان قاراشلاردا بولغان.

بەزى ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: «غەنىمەت كاپىرلاردىن ئۇرۇش قىلىش ئارقىلىق بېسىم بىلەن ئالغان نەرسىلەردۇر. فەيئ بولسا سۈلھى قىلىش يولى ئارقىلىق ئالغان نەرسىلەردۇر.» بۇ ئىمام شافئىينىڭ قارىشىدۇر.

يەنە بەزىلەر مۇنداق دەيدۇ: «غەنىمەت بولسا يۆتكىگىلى بولىدىغان نەرسىلەرنى كۆرسىتىدۇ، فەيئ بولسا يەر - زېمىن، ئۆي - ئىمارەت ۋە باشقىلارغا ئوخشاش يۆتكىگىلى بولمايدىغان نەرسىلەرنى كۆرسىتىدۇ.» بۇ مۇجاھىدىنىڭ قارىشىدۇر.

غەنىمەت ۋە فەيىھ ھەر ئىككىلىسى بىر مەنىنى يەنى ئولجا ئېلىنغان ھەرقانداق نەرسىنى كۆرسىتىدۇ، دېگەن قاراشمۇ بار. توغرا قاراش ئىمام شافئىينىڭ (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) قارىشىدۇر.

ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «شۇنى بىلىشىڭ كېرەككى، اللە تائالانىڭ: ﴿سېلەر ئالغان غەنىمەت﴾ دېگەن سۆزىنىڭ مۇسۇلمانلار كاپىرلار ئۈستىدىن غەلبە قىلغاندا ئۇلاردىن ئولجا ئالغان مال - مۈلكلەرنى كۆرسىتىدىغانلىقىغا ئۆلىمالار بىردەك ئىتتىپاق كەلگەن. بىز بايان قىلغان نەرسىگە ئاساسەن لۇغەت مۇنداق خاسلاشتۇرۇشنى تەلەپ قىلمايدۇ. لېكىن شەرئەت غەنىمەتنىڭ بۇ تۈرىنى مۇشۇ سۆز بىلەن تونۇتتى. شەرئەت كاپىرلاردىن بىزگە قالغان مال - مۈلكنى غەنىمەت ۋە فەيىھدىن ئىبارەت ئىككى ئىسىم بىلەن ئاتىدى. شۇڭا مۇسۇلمانلار جاپا - مۇشەققەت تارتىش، ئات ۋە تۈگە چاپتۇرۇش ئارقىلىق كاپىرلاردىن ئولجا ئالغان نەرسىلەر غەنىمەتتۇر. بۇ ئىسىم مۇشۇ مەنىگە ئۆزلىشىپ غەنىمەتنى بىلدۈرىدىغان بولۇپ قالدى. فەيىھنىڭ ئەسلى مەنىسى «قايتىش» بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا ئۇرۇشسىز ۋە ئات - ئۇلاق چاپتۇرۇشسىز قايتىپ كىرگەن ھەرقانداق مال - مۈلكنى كۆرسىتىدۇ. يەر - زېمىندىن ئېلىنغان خاراچمۇ بۇنىڭ ئىچىگە كىرىدۇ.»

ئىككىنچى ھۆكۈم

غەنىمەتنىڭ بەشتىن بىرى غەنىمەت ئالغۇچىلار ئارىسىدا قانداق بۆلۈپ بېرىلىدۇ؟

بۇ ئايىتى كەرىم غەنىمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرىنى اللە تائالا ئۇلۇغ كىتابى قۇرئان كەرىمدە ئاتىغان مەزكۇر كىشىلەر ئۈچۈن بۆلۈپ بېرىشنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. ئۇلار ئالتە تۈرلۈك بولۇپ، اللە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغقانلىرى، يېتىملىرى، مىسكىنلەر ۋە ئىبنى سەبىللەردۇر. بۇ ئايىتى كەرىم غەنىمەتلەرنىڭ قالغان قىسمى ھەققىدە بىر نەرسە دېمىدى. بۇ، قالغان غەنىمەتلەرنى غەنىمەت ئالغۇچىلارغا تەقسىم قىلىپ بېرىشنى كۆرسىتىدۇ.

اللە نىڭ ھەسسىسى

تەپسىرشۇناسلار اللە تائالانىڭ ھەسسىسى ھەققىدە مۇنداق ئوخشىمىغان ئىككى قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان:

1 - ئۇ كەبىنىڭ چىقىمى ئۈچۈن ئىشلىتىلىدۇ. چۈنكى «اللە قا» دېگەن سۆز اللە نىڭ بەيتىگە (ئۆيىگە) دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

2 - كۆپچىلىك تەپسىرشۇناسلار مۇنداق دەيدۇ: «اللە تائالانىڭ: ﴿اللە قا﴾ دېگەن سۆزى ھەرقانداق ئىشنى بەرىكەت تىلەش ئۈچۈن اللە تائالانىڭ ئىسمى بىلەن باشلاشنى كۆرسىتىدۇ. دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ مۈلكى اللە تائالاغا خاستۇر. ئۇ ئاسمانلاردىكى ۋە

زېمىندىكى ھەممە نەرسىنىڭ ئىگىسىدۇر. شۇڭا ئاللا تائالا بۇ غەنىمەتلەردىن بىر ئۆلۈش نېپىسۋىگە موھتاج ئەمەس. چۈنكى ئۇ مۇنداق نەرسىلەردىن بەھاجەتتۇر. ئاللا تائالا پەقەت بىزگە ئۇنىڭ ئىسمى بىلەن بەرىكەت تىلەشنى، ئىشلارنىڭ ھەممىنى ئۇنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىش بىلەن باشلاشنى ئۆگىتىش ئۈچۈن ئۆز ئىسمىنى بىرىنچى قىلىپ تىلغا ئالغان. »

بۇ قاراشقا ئاساسەن، غەنىمەتنىڭ بەشتىن بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۇنىڭ تۇغقانلىرى، يېتىملىرى، مىسكىنلەر ۋە ئىبنى سەبىللەردىن ئىبارەت بەش تۈرلۈك كىشىلەر ئارىسىدا تەقسىم قىلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسسىسى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسسىسى ئۇنىڭ غەنىمەتتىن ئالدىغان ھەققى بولۇپ، ئۇ ئۇنى ئۆزى خالىغان يەرگە، ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىغا ۋە مۇسۇلمانلارغا پايدىلىق بولغان ئىشلارغا ئىشلىتىدۇ. بۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنۇ سۆزى ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇ: « ئاللا سىلەرگە ئولجا قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن پەقەت بەشتىن بىرى مېنىڭدۇر. شۇ بەشنىڭ بىرىمۇ سىلەرگە قايتۇرۇلىدۇ. »

بەزى ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: « پەيغەمبەر دېگەن سۆز ئايەتتە ﴿ ئاللا قا ﴾ دېگەن سۆزگە ئوخشاش مەقسەت قىلغان سۆزنى باشلاش ئۈچۈن كەلگەن. شۇڭا غەنىمەتتىن بەشنىڭ بىرى تۆت ئۆلۈشكە تەقسىم قىلىنىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغقانلىرىغا، يېتىملىرىگە، مىسكىنلەرگە ۋە ئىبنى سەبىللەرگە تارقىتىپ بېرىلىدۇ. »

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغقانلىرىنىڭ ھەسسىسى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغقانلىرى ھەققىدە ئۆلىمالار مۇنداق ئوخشىمىغان ئۈچ قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان: بىرىنچى، ئۇلار قۇرەيشلەرنىڭ ھەممىسىدۇر. ئىككىنچى، ئۇلار پەقەت ھاشىم جەمەتىدۇر. ئۈچىنچى، ئۇلار ھاشىم جەمەتى بىلەن مۇتتەلىب جەمەتىدۇر. توغرا ۋە كۈچلۈك بولغان قاراش ئۈچىنچى قاراشتۇر.

بۇنى ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان مۇنۇ ھەدىس ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇ، نەۋفەل جەمەتىدىن مۇتئىم ئىبنى جۇبەير مۇنداق دەيدۇ: ئابدۇشەمس جەمەتىدىن مەن ۋە ئوسمان ئىبنى ئەففان ئىككىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى ئاللا نىڭ پەيغەمبىرى! مۇتتەلىب جەمەتىگە غەنىمەتتىن بەردىڭ، بىزنى تاشلاپ قويدۇڭ، بىز ۋە ئۇلار ئوخشاش مەرتىۋىدە ئەمەسمۇ؟ دېدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: « شەك - شۈبھىسىزكى، مۇتتەلىب جەمەتى بىلەن ھاشىم جەمەتى بىردۇر. ئۇلار جاھىلىيەت دەۋرىدىمۇ، ئىسلام دەۋرىدىمۇ بىزدىن ئايرىلمىغان » دېدى.

مانا بۇ ھەدىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ غەنىمەت ئېلىشقا تېگىشلىك تۇغقانلىرىنىڭ مۇتتەلىب جەمەتى بىلەن ھاشىم جەمەتى ئىكەنلىكى بىلدۈرىدۇ.

بەزى ئۆلىمالار مۇنداق دەپ قارايدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغقانلىرى پەقەت كەمبەغەل بولسا ئاندىن غەنمەتتىن بېرىلىدۇ. بۇ ھۆكۈم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ تۇغقانلىرى ئۈچۈن ئۇ ھايات چاغدا كۈچكە ئىگە ئىدى. ئەمما ئۇ ۋاپات بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە ئۇنىڭ تۇغقانلىرىنىڭ ھەسسىلىرى دۆلەت خەزىنىسىگە قېتىۋېتىلىدۇ.

ئىمام ئەبۇ ھەنىفە مۇنداق دەيدۇ: «بەشنىڭ بىرى يېتىملەر، مىسكىنلەر ۋە ئىبنى سەبىللەردىن ئىبارەت ئۈچ تۈرلۈك ئادەمگە تەقسىم قىلىپ بېرىلىدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسسىسى ئۇنىڭ ۋاپاتى بىلەن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى، شۇنداقلا ئۇنىڭ تۇغقانلىرىنىڭ ھەسسىسىمۇ ئۇنىڭ ۋاپاتى بىلەن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى.»

بۇ قاراش ئىمام شافئىيىدىنمۇ نەقىل قىلىنغان. ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: «غەنمەتتىن بەشنىڭ بىرى كۆۋرۈكلەرنى رېمونت قىلىش، مەسجىدلەرنى سېلىش، قازىلارنىڭ ۋە ئەسكەرلەرنىڭ تەمىناتىنى ھەل قىلىش قاتارلىق ئىشلاردىن باشلاپ مۇسۇلمانلارغا پايدىلىق بولغان ئىشلارغىمۇ ئىشلىتىلىدۇ.»

يېتىملەرنىڭ ھەسسىسى

بۇ ھەسسە مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچىدىن ئاتىلىرى ئۆلۈپ كېتىپ، ئۇلاردىن كىچىك قالغان يېتىم بالىلىرىغا ئىشلىتىلىدۇ. ئۇلار بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن يېتىملىك سۈپەت كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ.

مىسكىنلەرنىڭ ھەسسىسى

ئۇلار مال - دۇنياغا ئىگىدارچىلىق قىلالمىغان، ياردەم ۋە ياخشىلىققا موھتاج بولغان، ئاجىز، يوقسۇل ۋە ھاجەتمەن مۇسۇلمانلاردۇر.

ئىبنى سەبىللەرنىڭ ھەسسىسى

ئۇلار سەپەر ئۈستىدە پۇل - مېلى تۈگەپ كېتىپ سەپىرىنى داۋام قىلالمىغان كىشىلەر بولۇپ، گەرچە ئۇلار يۇرتلىرىدا باي بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇلارغا غەنمەتنىڭ بەشتىن بىرىدىن بېرىلىدۇ. چۈنكى بىز ئۇلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىنى كۆزدە تۇتىمىز.

مالىكى مەزھىبىدىكىلەر يۇقىرىدىكى قاراشلارنىڭ ھەممىسىگە قارشى چىقىدۇ. ئۇلار: غەنمەتتىن بەشنىڭ بىرى دۆلەت خەزىنىسىگە ئايرىلىپ، ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان كىشىلەرگە ۋە ئۇلاردىن باشقا خەلىپە پايدىلىق دەپ قارىغان ئورۇنلارغا سەرپ قىلىنىدۇ دەپ قارايدۇ. ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: «ئايىتى كەرىمدە مەزكۇر كىشىلەر غەنمەتتىن بەشنىڭ بىرىنى مۈلك قىلىپ بېرىش ئۈچۈن ئەمەس، پەقەت مىسال ئۈچۈن تىلغا ئېلىنغان.»

مالىكى مەزھىبىدىكىلەرنىڭ دەلىللىرى

مالىكى مەزھىبىدىكىلەر ئۆزلىرىنىڭ قارىشىغا غازاتلاردا ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تارىخىدا ئىسپاتلانغان بىرقانچە دەلىللەرنى دەلىل قىلغان بولۇپ، بۇ دەلىللەر ئۇلارنى مۇشۇ قاراشنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا ئېلىپ بارغان. ئىبنۇل ئەرەبى بۇ دەلىللەرنى «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرىدە بايان قىلغان بولۇپ، تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەتتۇر:

1 - بىر سەھىھ ھەدىستە شۇنداق رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئەترەت ئەسكەرنى نەجد تەرەپكە ئەۋەتىدۇ. ئۇلار 12 تۆگە غەنىمەت ئالىدۇ ۋە ئۇنى بىردىن - بىردىن بۆلۈشۈۋالىدۇ.

2 - شۇنداق رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەدىر ئۇرۇشىدا ئېلىنغان ئەسىرلەر ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئەگەر مۇتئىم ئىبنى ئەدىي ھايات بولۇپ، بۇ سېسقلار ھەققىدە ماڭا ئېغىز ئاچقان بولسا، ئەلۋەتتە مەن ئۇلارنى ئۇنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن قويۇۋەتكەن بولاتتىم.» «سېسقلار» دېگەن سۆز مۇشرىكلاردىن ئەسىر ئېلىنغانلارنى كۆرسىتىدۇ.

مۇتئىم ئىبنى ئەدىي بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تائىقتىن قايتىپ كەلگەن چاغدا ئۆز ھىمايىسىگە ئالغان، ھاشىم جەمەتىنى پالغان توختامنامىنى بۇزغان كىشىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقىغا جاۋاپ قايتۇرۇش ئۈچۈن شۇ سۆزنى قىلغان.

3 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاۋازىن قەبىلىسىدىن ئېلىنغان ئولجىنى قايتۇرۇپ بەرگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ. ھالبۇكى، بۇ ئولجا ئىچىدىمۇ بەشنىڭ بىرى بار.

4 - بىر سەھىھ ھەدىستە ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۈنەين ئۇرۇشىدا ئېلىنغان غەنىمەتلەردىن بىر قىسىم كىشىلەرگە ئارتۇق بەردى. ئەقرەئ ئىبنى ھابىسقا يۈز تۆگە، ئۇيەينىگە يۈز تۆگە بەردى. شۇ كۈنى ئەرەبلەر ئىچىدىن يۈز - ئابىرۇيلۇق بىرمۇنچە كىشىلەرگە غەنىمەت تەقسىماتىدا ئارتۇق بەردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ئادەم: «ئەللى نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، بۇ تەقسىمات ئادىل بولمىدى، دېدى. ياكى: بۇ تەقسىماتتا ئەللى نىڭ رازىلىقى كۆزلەنمىدى، دېدى. مەن: ئەللى نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن چوقۇم بۇ سۆزۈڭنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزۈمەن دېدىم. ئاندىن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزدۈم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قېرىندىشىم مۇساغا ئەللى رەھمەت قىلسۇن، ئۇ بۇنىڭدىنمۇ كۆپ ئەزىيەتلەرگە ئۇچراپ سەۋر قىلغان» دېدى.

5 - بىر سەھىھ ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «اللھ سىلەرگە ئولجا قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن پەقەت بەشتىن بىرى مېنىڭدۇر. شۇ بەشنىڭ بىرىمۇ سىلەرگە قايتۇرۇلدى.»

بۇ ھەدىسلەر غەنىمەتتىن بەشنىڭ بىرى بولسا خەلىپىنىڭ ھەققى ئىكەنلىكىنى، ئۇنى قانداق خالىسا شۇنداق سەرپ قىلىپ مۆمىنلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئىشلىتىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئايىتى كەرىمىدە مەزكۇر كىشىلەر غەنىمەتتىن بەشنىڭ بىرىنى مۈلك قىلىپ بېرىش ئۈچۈن ئەمەس، پەقەت مىسال ئۈچۈن تىلغا ئېلىنغان. چۈنكى ئۇ ئۇلارنىڭ مۇقىم مۈلكى ۋە تېگىشلىك ھەققى بولىدىغان بولسا ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى بەزى ۋاقىتلاردا باشقىلارغا بەرمىگەن بولاتتى. مالىكى مەزھىبىدىكىلەرنىڭ بۇ قارىشى توغرا ۋە ئورۇنلۇق قاراشتۇر.

ئۈچىنچى ھۆكۈم

غەنىمەتلەر قانداق بۆلۈپ بېرىلىدۇ؟

ئايەتنىڭ زاھىرى مەنىسى غەنىمەتنى ئارتۇق ۋە كەم - زىيادە قىلماستىن، جەتچىلەر ئارىسىدا تەڭ بۆلۈپ بېرىشنى كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى بولسا ئارتۇق بېرىشنىڭ دۇرۇسلىقىنى كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتلىق مۇجاھىدقا ئىككى ئۆلۈش، پىيادىلىك مۇجاھىدقا بىر ئۆلۈش غەنىمەت بەرگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ .

سەھىھ بۇخارىدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتقا ئىككى ئۆلۈش، ئات ئىگىسىگە بىر ئۆلۈش غەنىمەت بەرگەن.»

كۆپچىلىك ئۆلىمالار: ئاتلىق مۇجاھىدقا ئىككى ئۆلۈش، پىيادىلىك مۇجاھىدقا بىر ئۆلۈش غەنىمەت بېرىلىدۇ، دەپ قارايدۇ. چۈنكى ئىبىتى بار ئادەم ئاتنى بېقىشقا موھتاج بولىدۇ، ئۇرۇشتا ئاتقا قازا يېتىش ئېھتىمالى ناھايىتى چوڭ بولىدۇ. شۇڭا ھېكمەت بىلەن شەرئەت بەلگىلىگۈچى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ تەرەپكە ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلۈپ، تەقسىماتتا مۇجاھىدقا بىر ئۆلۈش، ئاتقا بىر ئۆلۈش غەنىمەت بەرگەن.

تۆتىنچى ھۆكۈم

بۇ ئايەت ئىلگىرىكى ئايەتنى ئەمەلدىن قالدۇرامدۇ؟

بەزى ئۆلىمالار: بۇ ئايەت سۈرىنىڭ بېشىدىكى ئايەتنى ئەمەلدىن قالدۇرىدۇ. چۈنكى سۈرىنىڭ بېشىدىكى ئايەت غەنىمەتنىڭ اللھ قا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە خاس ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ، بۇ ئايەت بولسا غەنىمەتنىڭ بەشتىن تۆت قىسمىنىڭ غەنىمەت ئالغۇچى

مۇجاھىدلارغا بېرىلىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. شۇنداق بولغاندا بۇ ئايەت ئۇ ئايەتنى ئەمەلدىن قالدۇرىدۇ دەپ قارايدۇ. توغرىسى، بىز يۇقىرىدا ئوچۇق بايان قىلغىنىمىزدەك، بۇ يەردە ئەمەلدىن قالدۇرۇش يوقتۇر.

ئايەتلەر كۆرسىتىدىغان ئەھمىيەتلىك نۇقتىلار

- 1 - شەرئەت بەلگىلەش ئاللا تائالاغا خاستۇر. شۇنچا ھېچكىمنىڭ ئۆزى تەرىپىدىن ھۆكۈم چىقىرىش ھەققى يوق.
- 2 - غەنىمەتنىڭ بەشتىن بىرى ئاللا يولغا ئىشلىتىلىدۇ ۋە بۇ ئايىتى كەرىم كۆرسەتكەن مەزكۇر كىشىلەرگە بېرىلىدۇ.
- 3 - غەنىمەتلەر مۇجاھىدلار ئارىسىدا ئاللا بەلگىلىگەن ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەپسىلى كۆرسىتىپ بەرگەن بويىچە بۆلۈپ بېرىلىدۇ.
- 4 - مۆمىن ئاللا نىڭ بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلىشى، تىرىكچىلىك ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىدە ئاللا نىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىشى كېرەك.
- 5 - بەدىر ئۇرۇشى بولغان كۈنى ئاللا ھەق بىلەن باتىلنىڭ، ئىمان بىلەن كۇفىرنىڭ ئارىسىنى ئايرىغان كۈندۇر.